

[Landbrugsministeren]

lagrene i Danmark som led i den fælles landbrugs politik i EF.

Det skyldes, at bestemmelserne om opkøb, oplagring og salg af interventionsprodukter er fastsat i en række fællesskabsretsakter, der på en særlig måde regulerer de beføjelser, som man normalt forbinder med ejendomsretsbeholdet.

Det står dog fast, at det er EF, der har dispositionsretten over lagrene, og denne beføjelse udøves efter forhandlinger med samtlige medlemsstater i forvaltningskomiteerne. Dette må man have for øje, når man undersøger mulighederne for at anvende korn fra interventionslagrene som fødevarehjælp.

Det var som følge heraf, at jeg i min besvarelse af hr. Gades spørgsmål i spørgetiden den 22. februar d.å. udtalte, at jeg ingen bemyndigelse havde til at tage noget ud af overskudslagrene i EF.

Spm. nr. S 147

Til *fiskeriministeren* (23/4 84) af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren arbejde aktivt og positivt i EF for at udvirke, at sildebifangstknoten bliver hævet fra 10 pct. til 25 pct., hvorved danske fiskere får mulighed for at fiske lovligt?«

Begrundelse

Fremskridtspartiet så gerne alle kvotaordninger ophævet, men dette kan jo ikke lade sig gøre på grund af vort medlemskab af EF. Da det imidlertid har vist sig, at sildemængden i havene nu er blevet så rigelig, at fiskerne umuligt kan overholde en bifangstprocent på kun 10, ville det være både rimeligt og godt for landets vigtige erhverv fiskeriet, hvis ministeren omgående ville arbejde for, at bifangstknoten blev forøget.

Svar (5/3 84):

Fiskeriministeren (Grove):

Efter flere års næsten totale stop for sildefiskeriet i Nordsøen blev det i 1983 igen muligt i begrænset omfang at drive fiskeri efter sild til menneskeligt konsum i de for Danmark vigtige dele af Nordsøen.

For 1984 vil den endelige fangstmængde og Danmarks kvota først kunne fastlægges,

når den biologiske rådgivning foreligger i løbet af foråret.

Afgørende for fangstmulighederne i år vil være de faktiske fangster i 1983 og i denne forbindelse en vurdering af rekrutteringen til sildebestanden i 1984.

I takt med sildebestandens vækst og store reduktioner i brislingebestanden har der i visse områder og på bestemte tidspunkter af året været stigende problemer med bifangster af ungsild i brislingefiskeriet.

Spørgsmålet om forhøjelse af bifangstprocenten for bl.a. sild gøres i øjeblikket til genstand for undersøgelser i et udvalg med repræsentanter for fiskeriministeriet og erhvervsorganisationerne.

I udvalgets overvejelser indgår bl.a. en række samfundsøkonomiske vurderinger af alternative anvendelser af silden og herunder, om silden skal anvendes til menneskeligt konsum, eller om den skal anvendes til produktion af fiskemel og -olie gennem tilladelse til direkte industrifiskeri efter sild eller ved en forhøjelse af bifangstprocenten.

Vurderingen af de forskellige anvendelsesformer vil bl.a. afhænge af forventningerne til afsætningen af sild til konsumformål, som først og fremmest må tilgodeses.

Jeg er selvsagt parat til i EF at arbejde positivt og aktivt for sådanne ændringer af de gældende regler, som man efter en nærmere undersøgelse måtte finde reelt er til gavn for dansk fiskeri.

Spm. nr. S 149

Til *miljøministeren* (23/2 84) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Med hvilken begrundelse har ministeren godkendt, at militæret må bruge Slagelse Lystskov til øvelsesområde, selv om der ligger tinglysning på, at området skal benyttes af borgerne i området?«

Svar (6/3 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

I 1975 lejede forsvarets bygningstjeneste til øvelsesbrug ca. 140 ha af den privatejede Charlottedal Skov, som Slagelse Lystskov er en del af.

Miljøministeriet meddelte i forbindelse hermed tilladelse i henhold til skovlovens § 7, stk. 2, til, at det pågældende areal anvendes